

udgangspunkt i de ældres virkelighed og ikke i en illusion om et ældreplejesupermarked. Konkurrencen er i hvert fald ikke vores grundlov.

Tove Videbæk (KRF):

Vi må have et sæt kvalitetsstandarder eller standardregler i den kommunale plejesektor for, hvordan pasning af de ældre skal foregå i praksis på plejehjem og i kommunen i øvrigt. Man kunne måske endda strække det her forslag så langt som til at sige, at vi må have en kvalitetsmærkning eller en slags certificering af plejehjem.

Fru Grete Schødt fortalte om en rapport, som er på vej, der skulle omhandle 11 konkrete indsatsområder, og den rapport ser jeg da frem til at modtage. Den kan måske give os yderligere gode ideer. Jeg håber så, at den rapport er bedre end den, vi for nylig fik om ældreplejen fra KL, hvori der sådan set overordnet stod, at vi gør det jo godt, og at vi ingen problemer har. Sådanne rapporter kan vi ikke bruge til noget som helst.

Vi bør have et kvalitetsløft vedrørende holdning til de ældre, holdning til at passe ældre, som er helt afhængige af andre, og kvalitetsløft vedrørende værdig pleje, praksis for medicinering, fysiske rammer, kostforplejning, hygiejniske forhold, personaleforhold m.v., som nævnes i bemærkningerne til forslaget. Derudover bør der også sættes ind med uddannelse til de ansatte og især til lederne.

Et kvalitetsløft bør også fokusere på mentaliteten eller atmosfæren, omsorgen, varmen, medmenneskeligheden i plejen. Disse begreber er måske de allervigtigste for de svage ældre, og vi kender da heldigvis alle nogle gode eksempler på plejehjem, som vi gerne vil være på, når vi engang kommer så vidt.

Men de kvaliteter, som findes de gode steder, vi kender og sætter pris på, ønsker vi indført på flere plejehjem, det er helt klart. Det er af hensyn til de ældre og for at give de ældre en værdig og tryk tilværelse.

Så derfor et helt klart ja til forslaget om indførelse af kvalitetsstandarder i den kommunale plejesektor.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne som sidst begynde med at sige, at De Konservative selvfølgelig støtter dette forslag, da de jo også er medforlagsstillere.

I Ugebrevet Mandag Morgen fra den 28. februar 2000 står der, at mange plejehjemsledere

mangler værktøjer til at udvikle kvaliteten af plejen, men også udnytte ressourcerne med det personale, der er på et plejehjem eller tilhørende ældreboliger. Og det er netop med dette beslutningsforslag, at vi vil gøre det muligt at hjælpe den udvikling på vej, sådan at kommunerne også her fik nogle værktøjer til at kunne udvikle kvalitet.

Det handler jo nemlig ikke bare om penge og ressourcer, men også om en kultur. Det er vigtigt i beskrivelsen af kvalitetsstandarderne i den kommunale plejesektor, at de værdier og det engagement og de holdninger, som plejehjemslederen er garant for, også bliver ordentligt beskrevet. Det drejer sig jo nemlig her også om det vigtigste om trivsel for beboerne.

Derudover vil jeg da gerne lige kommentere de her ordførertaler, og jeg vil også gerne på forhånd sige tak for mange positive bemærkninger, selv om der også har været kritiske.

Socialministeren siger – og det falder jo i tråd med fru Grete Schødt, den socialdemokratiske ordfører – at man har sat en proces i gang her, og at regeringen er i gang. Og det, jeg sådan set hører Socialdemokratiet sige rent ud, er, at Socialdemokratiet har en lidt dårlig sag her ved, at de er nødt til at afvise noget, som de i og for sig synes er godt nok, for Socialdemokratiet indrømmer jo, ved at de har sat processen i gang, at problemet er der. Jamen hvorfor så ikke rose sagen i stedet for bare at gå ind og sige: Ja, ja, alt det, der er deri, kan vi ikke bruge.

Der er også blevet sagt, at det her kun er en gang holdningsmarkeringer. Jamen det er det jo ikke. Vi har jo set i den debat, der har været vinteren over, at det altså ikke er nok, at man bare bliver ved med at sætte nogle ting i gang. Der er faktisk også brug for handlinger, i stedet for at det hele tiden er nogle parader, man viser.

Kunne den socialdemokratiske ordfører nu ikke vende debatten lidt og så prøve at se på det reelle indhold og se på, hvad det er, der er brug for i det her tilfælde. Og det er faktisk handlinger. Det er ikke nok, at man bare siger: Nu får vi dialogen med de ældre, og så skal vi have det hele ind og få det vendt. Lad os da komme i gang med det.

Til hr. Villy Søvnald vil jeg sige: Det har også noget med debatten at gøre og om at få hele beslutningsforslaget vendt. At det pludselig faktisk kun er et spørgsmål om økonomi er jo ikke rigtigt. Det er et spørgsmål om, hvad det er for en pleje, hvad det er for en omsorg, med stor